

Lust, Liefde, Werk 1 Thessalonicenzen 4:1–12

Rev Dr Jos Strengtholt

St Michael's Church, Heliopolis, 11 November 2011

De Griekse filosoof Aristoteles schreef: "Het is niet genoeg het goede te kennen; men moet het ook doen."

En Jakobus schreef in zijn brief: "En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf." (Jakobus 1:22)

Het is niet genoeg de waarheid te kennen. We zijn allemaal geroepen de waarheid te leven; dat wil zeggen, heilig te leven.

Jezus zegt in de Bergrede: "Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is." (Mattheüs 5:48)

In zijn brief aan de jonge gemeente in Thessalonica – een brief die we de afgelopen weken hebben bestudeerd – begint Paulus nu te spreken over hoe een christelijk leven eruit ziet moet zien. Hij gaat het hebben over liefde.

Zoals in veel van zijn brieven doet Paulus eerst iets aan theologisch onderwijs: hij legt de inhoud van het geloof uit, de theologie, de feiten van het evangelie. Maar nu verschuift de aandacht: hoe leef je naar die waarheid?

In hoofdstuk 3 zei Paulus al dat de gelovigen in Thessalonica echt geloof hadden, en dat dit zichtbaar werd in hun liefde. Nu *zoomt* hij verder in en wordt hij praktisch: hoe ziet die liefde er concreet uit?

Heb één vrouw lief

Het eerste concrete onderwerp dat Paulus aansnijdt is liefde in haar meest lichamelijke vorm: seksualiteit.

Sommige mensen vinden dat je daar in de kerk niet over moet praten. Paulus doet het wél, en wij willen geen enkel deel van de apostolische boodschap uit de weg gaan.

Paulus herinnert de Thessalonicenzen aan de instructies die hij hun gaf toen hij bij hen was.

Hij noemt die instructies letterlijk "bevelen" – een militair woord, zeg maar: marsorders – en hij gaf ze in de naam en met het gezag van Jezus. Dit zijn dus Gods instructies. Die neem je serieus.

Johannes Chrysostomus, aartsbisschop van Constantinopel in de vierde eeuw schreef het zo:

Voor een christen is er maar één echte ramp: ongehoorzaam zijn aan God.

Alles andere – verlies van bezit, ballingschap, zelfs levensgevaar – stelt Paulus niet eens voor als echt leed.

Ons diepste verlangen zou moeten zijn: het behagen van God.

"Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u uzelf onthoudt van de ontucht, en dat ieder van u zijn lichaam weet te bezitten in heiliging en eerbaarheid." (Thessalonicenzen 4:3-4)

Blijkbaar was dit een groot probleem in die jonge gemeente, want Paulus begint ermee. We weten dat in die tijd mannen die lid waren van vakverenigingen, dit vaak bekrachtigden in afgodische tempels waar ook vaak tempelprostituees aan te pas kwamen. Dat hoorde er gewoon bij.

In zijn brief aan de gemeente in Korinthe gaat Paulus hier verder op in. Hij wijst dit soort ontheiliging van je eigen lichaam stevig af.

Laat één ding duidelijk zijn: seksualiteit op zich is niet verkeerd. Integendeel, het is goed. God heeft het geschapen. Ons lichaam is ook niet verkeerd. Wat verkeerd is, is misbruik maken van seksualiteit en van ons lichaam.

Het Griekse woord dat Paulus gebruikt voor ontucht is *porneia* – daar komt het woord pornografie vandaan. Wat zien we op tv? Wat bekijken we online? Wat laten we toe in ons hoofd?

God wil dat we zelfbeheersing leren en dat we met ons lichaam leven op een manier die heilig en respectvol is. Niet geleid door blinde begeerte.

Wie heeft de leiding over ons leven? Onze passies? Onze lusten? Of ons verstand en onze wijsheid, geleid door God?

Elk mens moet leren zijn of haar lichaam te beheersen op een heilige en eerbare manier.

Een andere – en misschien betere – vertaling is: "dat een man zijn vrouw voor zichzelf neemt op een heilige en eerbare manier."

Dat is een duidelijke waarschuwing tegen roekeloos gedrag.

Paulus zegt: leef niet in hartstochtelijke begeerte zoals mensen die God niet kennen. En: doe je broeder geen onrecht. Met andere woorden: blijf af van de vrouw van je christelijke broeder.

Het principe van trouw en zelfbeheersing gaat terug tot het paradijs. Eén man, één vrouw, één leven. Niet man met man, niet één man met meerdere vrouwen, en ook niet één vrouw met meerdere mannen.

Mannen: wees trouw aan je vrouw.

Vrouwen: wees trouw aan je man.

Al 2.000 jaar leert de kerk dit, op basis van de Bijbel. En eerlijk gezegd: als je kijkt naar de gevolgen van andere opvattingen over

seksualiteit in onze moderne samenleving, dan is er weinig reden om aan de wijsheid van deze Bijbelse weg te twijfelen.

Waarom geeft God ons deze regels? Om het leven moeilijk te maken? Natuurlijk niet. Hij heeft ons gemaakt en weet wat goed voor ons is. Leven in harmonie met zijn wil is uiteindelijk het beste voor ons.

Warren Wiersbe, een Amerikaanse *pastor* die 150 boeken schreef, hierover:

Gods geboden over seksualiteit zijn er niet om mensen hun vreugde af te nemen, maar om te voorkomen dat ze hun vreugde kwijtraken.
“U zult geen overspel plegen” zet geen gevangenspuren om het huwelijk heen, maar een beschermende muur – zodat het huwelijk een veilige en mooie tuin is voor wie gehuwd zijn.

Heb alle christenen lief

Dit is Gods woord voor ons.

Paulus zegt: wie deze instructies afwijst, wijst niet een mens af, maar God Zelf – de God die jullie Zijn Heilige Geest heeft gegeven.

God heeft jullie de *Heilige* Geest gegeven, zegt Paulus. Daarom wéét je hoe je heilig moet leven. Dus: doe dat dan ook.

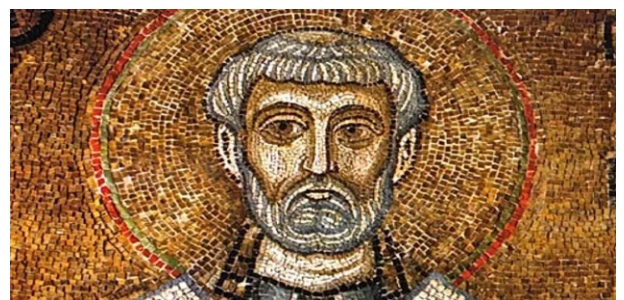
Daarna moedigt hij hen aan om *elkaar* lief te hebben – iets wat ze al deden. Het woord dat hij gebruikt is broederliefde, in Grieks: *filadelphia*.

Seksuele begeerte buiten het huwelijk wordt afgewezen, maar broederlijke en zusterlijke liefde is juist prachtig.

De liefde van die christenen in Thessalonica voor elkaar was een getuigenis, zowel in hun eigen stad, maar zelfs daarbuiten had men ervan gehoord. Paulus zegt: ga daar vooral mee door – en doe het nog meer.

Clemen, een kerkleider in Rome schreef rond het jaar 95:

Liefde verbindt ons met God.
Liefde bedekt een veelheid van zonden.
Liefde is geduldig, nederig, brengt geen verdeeldheid.
Zonder liefde is niets God welgevallig.

Omdat God ons allemaal in één familie heeft opgenomen, is het logisch dat we voor elkaar zorgen. We zijn als christenen één gezin. Met alle christenen wereldwijd bidden we dag in dag uit: "Onze vader, die in de hemelen zijt," en door dat gebed verbinden we ons met elkaar.

Dit is toch waar we allemaal naar verlangen?
Dat is onze kerk zijn. Onze gemeenschap.

Daarom komen we samen, eten we samen, helpen we elkaar waar nodig en ondersteunen we projecten voor broeders en zusters in nood.

Kom bijvoorbeeld eens kijken hoe onze Soedanese gemeente hier op zondag samenkomt, en samen eet – gewoon als teken van liefde.

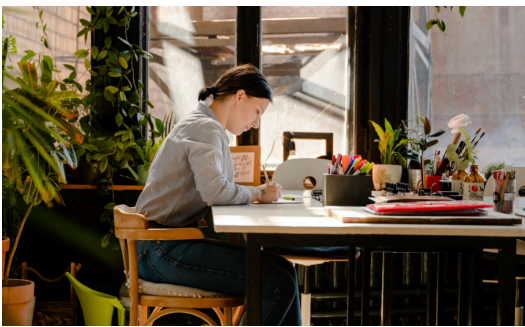
Deze liefde laat ook aan de wereld zien dat we bij Jezus horen. Zoals Hij zelf zegt: “Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.” (Johannes 13:35)

Wie wil nou niet bij zo'n gemeenschap horen?

Werk hard

Opvallend is dat Paulus daarna meteen over *werk* begint. Hij zegt: zorg dat je je eigen zaken regelt, werk met je handen, zodat je respect krijgt van de mensen en niet afhankelijk bent van anderen.

In de Griekse cultuur keek men neer op handenarbeid. Slaven deden het zware werk. Als je een beetje rijk was huurde je zelfs slaven voor het opvoeden van je kinderen. En uiteraard voor werken ook het land.

Maar Paulus gebruikte zijn eigen handen. Hij was tentenmaker en gaf bewust een voorbeeld van hard werken en je eigen salaris verdienen.

In zijn tweede brief aan dezelfde gemeente in Thessalonica zegt hij dat we weg moeten blijven van gelovigen die te lui zijn om te werken en die anderen maar tot last zijn. 'Wij hebben zelf hard gewerkt, dag en nacht, om niemand tot last te zijn,' zegt Paulus.

Hard werken helpt trouwens goed tegen verkeerde verlangens. Wie niets te doen heeft, komt vaak in de problemen – en veroorzaakt ze ook voor anderen. We hebben het nu natuurlijk niet over mensen die wel graag willen werken, maar die geen werk kunnen vinden.

Werk heeft grote waarde. Het helpt ons persoonlijk om geestelijk groeien en het dient andere mensen. Een christen die niets doet en op anderen leunt, terwijl hij gewoon zou kunnen werken, leeft niet zoals het hoort.

Sommigen dachten dat Jezus elk moment terug zou komen en stopten daarom met werken. Maar wie alleen maar zit te wachten, gaat doorgaans problemen creëren.

Josemaría Escrivá, oprichter van Opus Dei, zei:

Je kunt geen goede christen zijn als je niet probeert je werk goed te doen.

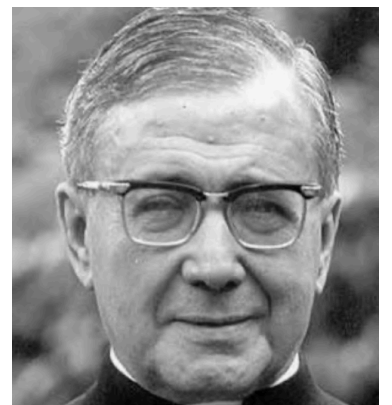
God wil dat je heilig bent precies daar waar je bent, in je werk.

Werk hard. Verdien je eigen geld.

Kun je geen baan vinden? Doe vrijwilligerswerk.

Maar doe iets. Nietsdoen is slecht voor jezelf en voor anderen.

Ook als je als een pensioen geniet, als je gezond bent, zet je ergens voor in. Dat helpt anderen en het is goed voor jezelf.

Conclusie

Laat ik afsluiten met nog een citaat van Josemaría Escrivá:

Christus roept ons allemaal tot heiligheid.

Dat betekent: elke dag werken aan je innerlijk leven en christelijke deugden – niet half, niet gemiddeld, maar met inzet, zelfs heldhaftig.

Laten we dus onze lusten niet ons leven (en dat van anderen) laten verwoesten; is er iets dat u moet aanpakken in dit opzicht? Stel het niet uit.

Laten we dus elkaar liefhebben op een zichtbare, praktische manier; wat kunt u deze week voor een ander doen?

Laten we dus hard werken in alles wat we doen; als u niets te doen heeft, biedt u als vrijwilliger aan.

Zo eren we God, zo zijn we tot zegen voor elkaar, en zo laten we aan de wereld zien wat Gods heilige kracht in ons leven kan doen.

+In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.